

Guds Ord – Hvad ser du?

Flere gange er vi blevet undervist i at, det er vigtigt at tage en beslutning. Vil vi Gud eller vil vi vores eget, vil vi tro på Guds Ord eller vil vi tro på vores følelser.

Jeg blev igen konfronteret med det valg, for ikke længe siden, i forbindelse med Amy Kemps undervisning om at tage en beslutning og tale den ud.

Det, der rørte mig i undervisningen var, at noget ikke var på plads i mit hjerte. Jeg kunne se, at jeg manglede at tage en helhjertet beslutning om, at holde mit fokus på Herren.

I historien om de 12 spejdere, der blev sendt afsted af Moses for at udspejde Kana'an, var der to forskellige rapporter, da de vendte hjem. De havde set det samme, men havde to forskellige rapporter. Kaleb og Josva så med hjertet og havde fokus på Herren og sagde: "Lad os gå op og erobre landet. Det kan vi sagtens. I skal ikke være bange for landets befolkning, dem æder vi! Deres skygge har forladt dem, men Herren er med os." De 10 andre spejdere så med deres fysiske øjne på dem selv og på omstændighederne - og sagde. " Vi har set kæmper der, vi var som græshopper i vores egne øjne, vi kan ikke drage op mod det folk, for de er stærkere end vi". De så på forhindringerne og troede forhindringerne var større end dem. Mens Kaleb og Josva så de samme forhindringer, men havde fokus på Herren og troede Gud var større end forhindringerne.

Det sted, hvor spejderne skulle afgive deres rapporter hed "Kadesh" – som betyder stedet for beslutninger.

Og ligesom dengang - skal vi i dag - tage en hjertebeslutning: Vil jeg tro Gud og holde mit fokus på Ham med mit hjertes øjne - i det usynlige – eller vil jeg tro, hvad jeg ser med mine fysiske øjne og være vantro.

I bøn delte jeg mit hjerte med Herren, og sagde: nu tager jeg en beslutning, jeg vil kun holde mit fokus på dig, jeg vil kun tro dig, og tale dit Ord ud.

Nogle dage efter fik jeg en drøm, hvor jeg fik et skriftsted, men det var utydeligt.

Jeg vågnede op, og jeg havde en oplevelse, det var et skriftsted fra Hebræerbrevet, det var fra kap. 11 og det var i begyndelsen af kapitlet.

Så jeg begyndte at læse højt i Heb. 11;1+3:

Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses. I tro fatter vi, at verden blev skabt ved Guds Ord, så det, vi ser, ikke er blevet til af noget synligt.

Og den oplevelse jeg sad inde med var, at godt nok har Gud skabt verden ved Guds Ord, men Han er ikke færdig. Forstået på den måde, at Han ikke er færdig med at se Sit Ord skabe.

Tamarra blev vist af Gud, at der er to adskilte verdener: Guds Rige og verden.

Gud ønsker at skabe/udvide Sit Rige gennem Sit folk, gennem Guds Ord i kærlighed.

Igen hvordan blev verden til? Ved Ordet. Gud talte Ordet ud, og det kom til at ske.

Vi bør leve i det. Vi har Guds rige i os, i den grad Han regerer og har Sin vej i os.

Vores munde bør være et Helligåndens flow af Guds Rigets liv – intet andet.

Og det var ligesom jeg så, hvorfor Gud presser sådan på, for at vi bliver i Hans Ord, taler Hans Ord ud og forsoner os med Hans Ord i tro.

For Guds Ord er levende og virkende og skarpere end noget tveægget sværd; og går så dybt ind, at det sønderdeler sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger, Heb. 4:12.

Thi som regnen og sneen falder fra himlen og ikke vender tilbage, før den har kvæget jorden, gjort den frugtbar og fyldt den med spirer, givet sæd til at så og brød til at spise, så skal det gå med Mit Ord, det, som går ud af Min mund: det skal ej vende tomt tilbage, men udføre, hvad Mig behager og fuldbyrde hvervet, Jeg gav det, Esajas 55;10-11.

For Du talte, og det skete. Du befalede, og det stod der, Salme 33;9.

I Jerimias bog kapitel 1, spørg Gud, Jeremias: "Hvad ser du?"

Og Jeremias svarer "Jeg ser en mandelgren" Og Herren sagde til Jeremias: "Du ser rigtigt, for jeg våger over, at Mit Ord bliver udført.

Forestil dig, du står på dit "Kadesh-beslutningssted" og Gud spørg dig, hvad ser du?"

Hvad ville du så svare Gud?

Kærlig hilsen

Iben